

אמנויות אלה פלמר וסוי, דביה כי. פלאטי זוווקל קך ספל
דניהם כרבי אלכט טלה רישום כתוב' צבאי' סוכירוב לוי. (וינט-פז.)
זימני כי' חוקה ו' מפלט דהיפיל רבי מורה גבריה' מומתא
מיש' דכמי' נ' יומין להחווקה ומולן דרכ' לדמל'ן. דהמא ליטיס (מכ' עין)

זה מטה דם כחירל יושב
שי הפליה החב שבעה נקדים
לרבא מאיריא קשחה עלי
; שאפייל רואות טפת דם
ונגהנה הילא דחומר אהמוד
) אמר רבא תבואה לנשא
א לא"ל סבר ליה מר למכתב
עubb שבעה יומי בדור הדוא
נחפייה צריכה לישב שבעה
אי מי אמר אל בפירוש אמר
גמי מתמא אמר רבא אשת
לא

ונאמננת זהה למד וטוש
וניחומכ כי רבי
בג' ימי חי מוקה ו' מ' מוס
פמם דכמי ב' ימין נלה
ותשא לאחר. כlampel נקמיס טעמן כל האנרכות צוחה: וטוש
לאחר. חלטנו אמר ענין מהוקה ככ"ג. בטלות וטוש וטולות:
מכחול. קיטס מילון ומון על להו כל מכחון: מן הגדרין. וטושו:
ואם יש לה וסת. נקלקל היה צלעיה וויה כל צעה מממה מקמיס
היא נפלקס מולן נטוקה ממעממת תרזה א/or

וונשא לאחר ניסת לאור וואתה דס מהמת החמשיש משמשה פעם ראשונה ושניה ושלישית מכאן ואילך לא תשמש עד שתהנש ותנשא לאחר ניסת לאוד וויאתה דס מהמת החמשיש משמשה פעם ראשונה ושניה ושלישית מכאן ואילך לא תשמש עד שתברוק עצמה י��' ציד בודקת את עצמה מבאה שפורה ובתוכה מכוול ומק מנה על ראש אס נמציא דס על ראש המכד בירוע שמן המכוד הוא בא לא נמציא דס על ראש בירוע שמן הזרזין הוא בא יאמ' יש לה מכבה באווח מקום חוללה במכתה יאמ' יש לה וסת חוללה בסותה יאמ' הוה דס מכתה משונה מדם ראייה אינה חוללה יונאנון אישה להר מכבה יש לי במקוד שממנה דס יוזא דברי רבנן רשבג אומר דס מכבה הכא מן המכוד טמא ורכותינו העודו על דס המכבה הבא מן המכוד שטיא מהור מאיבניינו אמר עלא^א מכוד מקומו טמא איבא ביניינו שפהורת אפנורי מפגרא לה אמר שטואל בשפהורת של אבר ופייה רצף לתוכה אמר ליה ריש לקיש לרבי יונן ותברוק עצמה בכיה שלישית של בעל וראשון אמר ליה לפי *שאן כל האצעבות שות אמר ליה ותברוק עצמה בכיה ראשונה של בעל שליש לפי שאן כל החבות שותה ההייא דראתאי לקמיה רבבי אמר ליה לאברן ול בעה אל בעה ונפל מבעה חרות דס אמר רבנן טרפהאת זאה וההייא דראתאי לקמיה רדר שטואל אמר ליה לרבי דמי בר יוקם ול בעה אל בעה ולא נפל ממנה ולא מידי אמר שטואל זו מלאה ונופצת היא וכל הממלאה ונופצת אין לה חקנה ההייא דראתאי לקמיה ורבנן רכל אitemot⁽⁶⁾ (רחות מלאה מטהילך מצה הוה קהייא דמא אל שמא דימת עיריך עלתה ברך לך והבעל ל ע"ג הנדר איכא דאמר לה תגלי לחבוריך כי היכי רוחה עלייך לך ניסא נהגו עלך לך ניסא ואיכא דאמר אלה גלי לחבורוך כי היכי דרבכען עלייך רחמים גלי רחמים יוסטמא טמא יקרא *ציד' להודיע צערו ללבים ורכבים מבקשים עלייך רחמים אמר רב יוסף רוחה עובדא בפומבריה ואחסמי אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר רב החקן רבבי *בשורות ראתה יום אחד חשב ששה והוא שניים השב ששה והוא שלשה תשב צרוכה לשובשבנה נקדים. צמל ממלמת מהות פיתוי ולחמה דס: איעכ' ז' יומי. נמר ימול צמפעיקה לינען:

שבעה נקיים אמר ר' וורא ^{בנوت ישאל}^{א)} התרמו על עזם שפלו עליה שבעה נקיים אדרבירה רכبا לרבי שמואל ודרש קשתה שנימס ולשין קבר אין קשו לנפלים^{*} ואפשר לפתחה הקבר בלבד רם א"ל רבי פפה מים אפילו מישׁו בעלמא ^{דרה א"ר וורא בנוט ישאל} הרחמיו על עזם שפלו כחריל יישובות עליה שבעה נקיים ^{א"}אמניא לך ^(ג) איסרא ואת אמרה היכא דלא אדרמו לא אהמרו (חכונה נדר ברחמן לטבול קטנים ע"ג גמל נונחיפה צריכה שחשב שבעה נקיים רביבנא אייעק ליה ^{ד'}בריה כי רב ^(ד) חנן בחותה ^{א"}לאכעה יומ ^{א"} אין כי מטא לאכעה נדר עד ארבעה אדריןיא יומא ^{א"} מא蒿 א"ל לא סבר לה מר להא ררכא דאמר רבא תבעה לנושה נקיים ^{א"} אל אמר רבא בגודלה ורקוזיא דמא אבל בקומה דלא חוויא רבא ^{יל"ש} גודלה לא שנא קומה גודלה טעמא מא שום דמהדרא קטנו ^(ג) (פ"ג) וטומן מ"ג מעון מהדרא מגולע כת וכטב"ג נרכש ^{א"} לח טומן כי"ז כי ^(ד) כי מילוטין ^(ב) נ"י

ראה בעם הקורא
למטה
מוסוף רשי
[גמל מ"ה וט"ז]

גָּלִיל הַשְׁמִינִי
גָּמֶת לֹא תְהִלֵּל נֶגֶד
לְמִסְרָה. טַיְלָה
גָּמְלָךְ סִיְּצָעַ צְבָבָעַ
לְגַם נֶגֶד לְחַמֵּת כָּלָן
שְׁמַעַנְדָּרָה יְיָ יְהוָה מִזְרָחָה
גְּרִיאָה וְלִטְבָּחָה וְלִלְבָּחָה
לְחַדְּרָה יְיָ יְהוָה מִזְרָחָה

רשות מורה ב' רשות מורה א'
א) תירוץ בסיסי, א' מושג
ב) מושג סטטיסטי, ב'
כ) מושג כוונתי, כ'
ד) מושג נורמי, ד'
ה) מושג נורמי, ה'

[גָּלְלָה כִּי וְצַדְקָה
כְּרֻתָּה לְגֶן מְגִילָּה כְּמָה
[יְנִמְתָּה יְנִמְתָּה
עֲשָׂמָה לְפָנֵי צְמָדָה]